

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของครูเอกชน ระดับมัธยมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้เขียน นางวราพร จายนีย์โยธิน

ชื่อปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา สุขศึกษา

ปีการศึกษา 2548

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์วัฒน์ บุญกอบ ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์สุรเดช ตำราญจิตต์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ และเปรียบเทียบพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของครูเอกชน ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคุณลักษณะประชากร กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับสลาก จำนวน 375 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลที่ได้กลับคืนมา 375 ชุด คิดเป็นร้อยละเก้าสิบห้า นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยการทดสอบที และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูเอกชน ระดับชั้นมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการจัดการกับความเครียดอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการรับประทานอาหาร ด้านการออกกำลังกาย ด้านการไม่เสพสิ่งเสพติด ด้านการป้องกันอุบัติเหตุอยู่ในระดับมาก
2. ครูเอกชนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพประชากรแตกต่างกัน คือ ระดับชั้นที่สอน ระดับการศึกษา และรายได้ครอบครัว มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

176922

The purpose of this research was to study the level of behavior regarding the promotion of health and compare it with that of teachers in private schools, at the high-school level in Bangkok. The sample group of 375 teachers, selected from a total of 1,268 teachers, was derived by stratified random sampling.

A questionnaire was used to collect data from the sample and 375 questionnaires (100%) were completed and returned. The data was analyzed by means of an SPSS package in terms of percentages, means, standard deviation, a t-test and a One-way Analysis of Variance (ANOVA).

The results were as follows:

1. Overall, teachers in private schools at the high school level exhibited the highest level of health-promotion behavior; their health-promotion behavior with regard to managing stress was at the highest level; and their health-promotion behavior regarding food consumption, exercise, abstention from drug-taking, and accident prevention, were at a high level.
2. With regard to personal factors, namely access to health checks, levels of education, and family income, these had a significant effect on health-promotion behavior at .05 level of significance.